

SPLITE MOJ - POEZIJA O SPLITU U IZBORU ANATOLIJA KUDRJAVCEVA
(KNJIŽEVNI KRUG SPLIT, 2002.)

Ivan Martinac

LOVRINAC

Ovdje počiva Jakov M. pokojnog Marka
rođen 30. IV. 1897.
Umro 24. V. 1967.
Laka mu zemlja

Čempresi
Pasji glas u zraku
Daljine stvarne daljine
A zatim
Više se ne bojim prekrasnih sati
(Hvala na pitanju Jack)

Ovdje počiva Jakov M.
pokojnog Marka umrlog 1903.
i pokojne Stane umrle 1931.
SLUŠAJ!!!

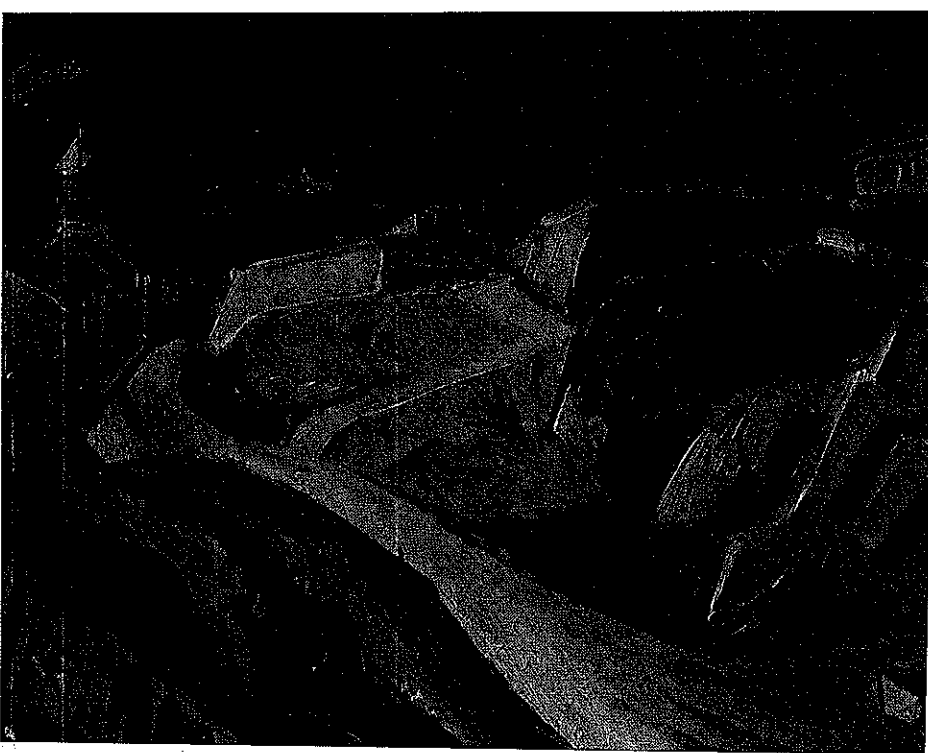
Margareta u Portobellu
Makovi ružičasti makovi
Čežnje toliko drukčije
Još jednom noć

Očni mi se kapci spustiše do ruba
Uđi uđi samo
U zraku ne možeš biti pokopan
(Ljudi su tako osjetljivi)

Aura, Split, 1975.

ANDRIJA I JURAJ

Jasno vidim Andriju Buvinu i Jurja,
prvoga u punoj zemaljskoj snazi,

Ignjat Job, Gripe, 1933-34., ulje na platnu

drugog poput staklaste pjene
kako se, korak po korak, žure
širokim stubištem Sv. Dujma
da kao suradnici
(makar stoljećima rastavljeni)
izrezbare i uklešu
na vlastitu radost,
čast naroda hrvatskoga
i Crkve katoličke
orahove vratnice
i mramorni sarkofag
s BIČEVANJEM KRISTOVIM.

...
VII. 1988.

Ulazak u Jeruzalem, Split, 1992.

POSLIJEPODNE NA MARJANU

za E. M.

Ležim na klupi licem okrenut suncu.
Pčele mi zuje oko tijela, od stabljike do stabljike
ljubičastu kadulju opslužujući.
Starci, časne sestre brončane puti i uz njih mladići
u sivim, iznošenim odijelima s koštanim okovratnicima
dolaze, ili se čini da dolaze odande
gdje nekoć bijahu pustinjaci.
Emilio, eno ga, Emilio!
Pridigoh glavu, a on zakorači prema meni,
u smijehu reče:
Danas je blagdan sv. Marka.
Kojega Marka?
Onog od Dalmacije i od Venecije,
poštovani gosodine,
vikne Emilio žureći za grupom.
S lijeve me strane zaobilaze pčele opslužujuć' kadulju,
s desne me čuva stablo od duša – uspravni čempres,
a u daljini nešto čudno iskri
Modri konji?
Bog?

...
25. IV. 1987.

Ulazak u Jeruzalem, Split, 1992.

Jakša Fiamengo

SFINGA S UPORNIM OČIMA

Boli me ta sfinga s tako upornim očima
taj talog vremena kalup nijemog oblika
vlaga onog portala poslije kojeg je sigurnost
boli me ta sfinga s tako upornim očima

Bojim se svake riječi koja izgori od osjeta
i slike kad se rascijepa na svjetove pojava
oko se samo igra a pravo pamćenje je ono posljednje
i svaka stvar za sebe mala je poplava stvari

Bojim se kad su tišine krute a pogledi ustajali
čvrstine izgleda nadiru kroz oči u bogata lica
mramor je oblik povjerenja a zapis samo historija
kamena rijeka kruži dijalogom ovog trga

Smrt su one vode kad se nagnu nad pustinje
i prostrane one magle iskopane na dnu žeđi
bojim se zapisa u kamenu koji je hladno kazan
bojim se te sfinge s tako upornim očima

I ugašenih vatri u kojima bdije uvijek nešto što gori
i milosti koju postave između dva hladna stupca
ako odemo naselit će nas tjeskoba i nedovršene oči
bojim se te sfinge s tako upornim očima.

Večera u oku, Čakovec, 1976.

PALAČA

Neće se više pitati da li je tu palaču
gradio car ili bog ili oba, neće se
više mjeriti širina ulica i utiskivati
kućni brojevi — ništa se više neće!